

I Slagelse begyndte efter Valget 1873 en lignende Forsølgelse, for hvilken flere Personer bleve Offre, deriblandt Brøndsætter N. Sverfen (senere død) og Gartner P. Fischer, Landsgrav, St. Peders Landsogn, der begge understøttedes af den nævnte Indsamling. Imidlertid synes denne Indsamling for den Gang at have hindret Forsølgelsens videre Udbredelse i Slagelse.

Endvidere bleve efter Valget 1873 6 Leiere i Valbygaard's Familiehøus opsigte, fordi de havde stemt paa mig. Det Samme var Tilfældet med Leiehusmand Sofum Carlsen under Laarnborg. Cieren af Laarnborg har efter tidligere Valg været hos Sogneraadets Formand i Laarnborg Sogn for at efterse Valglisten, særlig for sine Husmænds og Arbeidsmænds Vedkommende. I 1872 fik han Bisten at se hos P. Nielsen, Frølund, under dennes Gravcerelse, men næste Gang (1873) blev han skarpt afvist af Manden selv. (I 1876 var en Høiremand Formand for Sogneraadet). — En Leiehusmand under Frederikslund, hos hvem Slagter Hans Larsen boede til Leie, fik af „Herfabelt“ Ordre til at opsigte denne, ellers vilde han selv blive opsigt, hvorhos Hans Larsen blev unddraget Søgning af alle Sognets „bedre“ Familier. Mændene i Ottestrup skaffede da H. Larsen Byggeplads og Byggehjælp til et Hus, men dette lader sig kun gjøre i de færreste Tilfælde.

Efter Valget 1876 afftedigede Jernstøberi-Firmaet Rasmussen & Sønner i Slagelse 2 Smede, der havde været mine Stillere: Lars Hansen (senere død) og Søren Nielsen, begge Familiefødre, der havde arbejdet 8—9 Aar hos nævnte Firma, og Jernstøberiet „Alliance“ i Slagelse afftedigede en Arbejder, Niels Mortensen, der havde stemt paa mig, og med hvem man, efter Bogholder S. Clausens Ord til ham, forøvrigt var fuldkommen tilfreds. — Cieren af Lyngbygaard, Dvøstgaard, fratog Husmand og Smed P. Jacobsen af Ørdrup, der havde stemt paa mig, hans Jordlod paa 3 Tdr. Land og vilde ikke tilbagegive ham den, skjøndt min daværende Modkandidat, Skolebestyrer Dahl, gik i Forbøn for ham, først 1½ Aar efter paa sit Dødsleie gav Godseieren ham Jorden tilbage. Dgaa disse 4 Personer bleve understøttede ved en Indsamling, efter at en Komite havde underkastet Forholdet en saa grundig Undersøgelse, som Omstændighederne tillode. — I Korsør offentliggjorde Byens Avis atter denne Gang Naanene paa de Vælgere i selve Byen, der havde stemt paa mig, men nogen ny Forsølgelse mod dem blev ikke iværksat, da en saadan allerede var i fuld Virksomhed mod dem, der kunde rammes. Gaardmændene P. Olsen og Hans Nielsen, Ormidsløve, have for mig erklæret, at de ofte have hørt Gaardværkere og andre Smaafolk i Korsør beklage sig over, at de ikke turde stemme paa mig, skjøndt de gjerne vilde.

Det maa utvivlsomt erkjendes, at der i disse økonomiske Forsølgelser ofte og paa Grund af Stemmegevningen ved tidligere Folkethingsvalg ligger den stærkeste Trusel med Hensyn til følgende Folkethingsvalg.

I Forbindelse hermed skal jeg omtale den økonomiske Forsølgelse, som er bleven iværksat imod mig personlig, foraauidt der i denne maa erkjendes at ligge en indirekte Trusel mod dem, der vilde støtte mit Valg. Saa snart jeg i Sommeren 1872 første Gang havde anmeldt min Kandidatur i Sorø Amts 3die Valgkreds, blev der iværksat et almindeligt Forsøg paa at undergrave min Eksistens som Bladudgiver og Bogtrykker, idet man søgte at faae Folk i Byen og paa Landet til at affige mit Blad, unddrage det Avertissementer og berybe mig Trykarbejde. Denne Bestræbelse blev navnlig drevet med Iver af Direktørerne for Banken for Slagelse og Omegn, de Herrer C. F. Grønvald og B. Lauritzen samt af Egnens Godseiere. Bankens Bogholder ombar til Manufakturhandlernes en Erklæring om, at de i et Aar ikke maatte avertere hos mig under en Bøde af 100 Rdl. for hver Gang, hvilken Erklæring, præsenteret dem paa denne Maade, ingen af dem turde vægre sig ved at underkræve, skjøndt flere af dem derved udsatte sig selv for sødeligt Næringstab. Banken selv undlod, til Trods for dens Statuters udtrykkelige Bydende, at indrykke sine Beskjendtgjørelser og Regnskabsoversigter i mit Blad. Godseierne enedes om ikke at avertere Skovauktioner hos mig, skjøndt de derved til egen Skade maatte vende tilbage til saadanne primitive Beskjendtgjørelsesmaader som Opslag paa Kroer og Smedier; enkelte af dem forbød uden videre deres Undergivne at holde mit Blad. Ved paa en saa offenlig Maade at tage Parti mod min Kandidatur og anvende det stærkeste økonomiske Tryk for at fortvænge mig maatte Banken og Godseierne nødvendig bibringe dem, der i Pengeforhold eller paa anden Maade vare afhængige af dem, den Overbevisning, at det ikke vilde blive taalt, om de stemte paa mig, eller rettere sagt, om de undlode at stemme paa min Modkandidat. Det lykkedes mig, skjøndt selvsølgelig ikke uden Tab, at ride Stormen af, og efterat jeg havde solgt min Forretning til et Aktieselskab, ere Manufaktur-Avertissementerne komne igjen; men fra Bankens Side er ingen væsentlig, fra Godseiernes Side slet ingen Forandring indtraadt, og den i dette Forhold liggende indirekte Trusel bestaar saaledes fremdeles ved Virkning overfor alle dem, der ere afhængige af disse Byens og Landets Magthavere.

Den skræppe Anvendelse af økonomiske Svangsmidler i politisk Diemed, hvorpaa her er leveret en Række Exempler, maatte ved nærværende Valg øve saa meget stærkere Virkning, som Valget indtraf under ugunstige økonomiske Forhold i alle Retninger, tilmed midt om Vinteren, da Arbejderen